

- 3) Direktīvas 2014/42 8. panta 1., 7. un 9. punkts, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā par labu valstij ir atļauts konfiscēt īpašumu, par kuru tiek apgalvots, ka tas pieder personai, kura nav noziedzīgā nodarījuma izdarītāja, ja šai personai nav iespējas piedalīties konfiskācijas procedūrā.

(¹) OV C 68, 2.3.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 21. oktobra spriedums (Sąd Najwyższy (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SC/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Lieta C-866/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Darba ņēmējs, kas veicis algotu darbu divās dalībvalstīs – Valsts tiesībās paredzētais minimālais periods tiesību uz vecuma pensiju iegūšanai – Saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem pabeigta iemaksu perioda ņemšana vērā – Summēšana – Maksājamā pensiju pabalsta summas aprēķins)

(2021/C 513/14)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: SC

Atbildētājs: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei, nosakot robežvērtību, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem beziemaksu apdrošināšanas periodi nevar pārsniegt attiecībā pret iemaksu apdrošināšanas periodiem, šīs tiesību normas i) punktā paredzētās pabalsta teorētiskās summas aprēķinā ir jāņem vērā visi – tostarp atbilstoši citu dalībvalstu tiesību aktiem pabeigti – apdrošināšanas periodi, savukārt šīs tiesību normas ii) punktā paredzētās pabalsta faktiskās summas aprēķins ir veicams, ņemot vērā tikai atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem pabeigtos apdrošināšanas periodus.

(¹) OV C 61, 24.2.2020.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 21. oktobra spriedums – Eiropas Parlaments/UZ

(Lieta C-894/19 P) (¹)

(Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Disciplinārlieta – Disciplinārsods – Administratīvā izmeklēšana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts – Objektīvās objektivitātes prasība – Pretapelācija – Lūguma sniegt palīdzību noraidīšana – Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts – Tiesības tikt uzklautam)

(2021/C 513/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: V. Montebello- Demogeot un I. Lázaro Betancor)

Otrs lietas dalībnieks: UZ (pārstāvis: J.-N. Louis, avocat)

Rezolutīvā daļa

- 1) Pamata apelācijas un pretapelācijas sūdzības noraidīt.
- 2) Eiropas Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pamata apelācijas sūdzību.
- 3) UZ atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.

(¹) OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 21. oktobra spriedums (*Tribunalul București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți*

(Lieta C-80/20) (¹)

(*Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 167. – 171. pants un 178. panta a) punkts – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – PVN atmaksāšana nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura nav atmaksas dalībvalsts – Rēķina saglabāšana – Direktīva 2008/9/EK – Atmaksas pieteikuma noraidīšana – Rēķina “anulēšana” no piegādātāja puses – Jauna rēķina izrakstīšana – Jauns atmaksas pieteikums – Noraidīšana*)

(2021/C 513/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Wilo Salmson France SAS*

Atbildētāja: *Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți*

Rezolutīvā daļa

- 1) 167.–171. un 178. pants Padomes Direktīvā 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), un Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības uz tā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanu, kurš samaksāts par preču piegādi, nevar izmantot nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību nevis atmaksas dalībvalstī, bet citā dalībvalstī, ja šis nodokļa maksātājs nav saglabājis rēķinu par attiecīgo preču iegādi Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2010/45, izpratnē. Tikai tad, ja dokumentā ir pieļauti tādi pārkāpumi, kas liedz valsts nodokļu administrācijai informāciju, kas vajadzīga, lai pamatotu atmaksas pieteikumu, var uzskatīt, ka šāds dokuments nav “rēķins” Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2010/45, izpratnē.
- 2) Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 167.–171. un 178. pants, kā arī Direktīvas 2008/9 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais gadījums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts, ka pieteikums par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanu saistībā ar attiecīgo atmaksas periodu tiek noraidīts tikai tāpēc, ka šis PVN ir kļuvis iekasējams iepriekšējā atmaksas periodā, lai gan rēķins par to ir izrakstīts tikai šajā attiecīgajā laikposmā.